

AUTORA

Roser Atmetlla

IL·LUSTRADORA

Viuleta

TEMES

Família. Realisme.

COMPETÈNCIES

Comunicació lingüística.
Emprenedora.

RELACIÓ
AMB ALTRES ÀREES

Coneixement del medi natural.

NÚM. DE PÀGINES: 48

Les ulleres de l'àvia

Una història per aprendre que, de vegades, els problemes són oportunitats!

PER QUÈ S'HA DE LLEGIR?

Perquè és una història molt tendra i divertida que presenta uns personatges propers i que parla de la relació entre avis i nets. Els avis són persones molt importants a la vida dels nens i nenes, i per això tenen un lloc privilegiat en aquesta lectura. El fet de perdre les ulleres també ajuda els nets i netes a tenir en compte i ajudar els seus avis.

RESUM DE L'ARGUMENT

En Marc sap que l'àvia sempre perd les ulleres. I això és molt empipador, perquè no pot vigilar que el gat de la veïna, la senyora Martina, no entri al jardí per menjar-se-li els clavells. En Marc sempre l'ajuda a buscar-les, però les ulleres s'amaguen molt. Avui, el gat s'amaga sota la taula de la cuina, i l'olor de clavell s'escampa per tot arreu. Quan torna de comprar, l'àvia està enfadada perquè no sap on són les ulleres, però quan sent aquella bona olor li passa el mal humor.

PER A QUI ÉS AQUEST LLIBRE

Per a nens i nenes que vulguin llegir una història molt divertida sobre una àvia despistada, un gat entremaliat, unes flors molt oloroses i un nen molt espavilat.

PROPOSTA D'ACTIVITATS

INDIVIDUAL

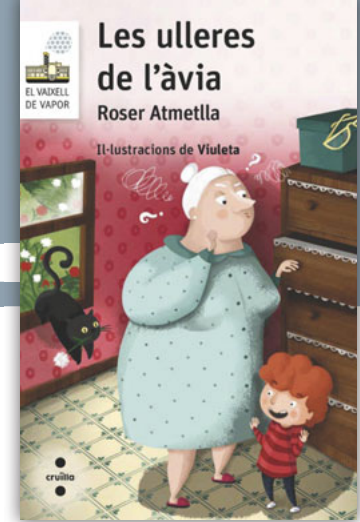
Plantegeu diverses frases als alumnes, veritables o no, i feu que assenyalin les que són certes. Per exemple: L'àvia no veu el gat perquè ha perdut les ulleres; Els clavells fan més bona olor quan el gat se'n menja un; Els clavells fan més bona olor quan l'àvia perd les ulleres; L'àvia no veu el gat perquè els clavells fan molta olor; El gat sempre agafa el clavell més gros; El gat sempre agafa el clavell més olorós; Els clavells fan molta olor perquè el gat ja no se'ls pot menjar...

GRUP

L'àvia del Marc sempre perd les ulleres. Són molt entremaliades i s'amaguen força bé. Pregunteu als alumnes quins objectes es perden sempre, sempre, sempre a casa seva (comandament de la tele, claus, tissors, telèfon mòbil, carregadors diversos...). Què haurien de fer, perquè no es perdessin tan sovint? Feu notar la importància de tenir un lloc per a cada cosa. Parleu dels «tres segons decisius», aquells en què duem un objecte al seu lloc, o el deixem «aquí mateix, només un momentet, de debò, ja l'endrecarem després».

GRUP

L'àvia d'en Marc està molt cofoia amb la olor que fan els seus clavells. Tant, que li fa molta ràbia que el gat de la veïna se'n mengi algun. En Marc li ofereix al gat el clavell més gros de tots, però ell el refusa; se n'estima més un altre. Plantegeu disjuntives als alumnes: què prefereixen, la fruita més maca o la més saborosa; el llibre més gruixut o el més emocionant; l'amic més ben vestit o el més generós; la flor més gran o la més bonica; la joguina més grossa o la més divertida; l'avi més ric o aquell que els estima més... Feu que ells se n'empesquin unes altres de similars.

TALLER D'ESCRITURA

Tenen molta sort, els vostres alumnes: els heu regalat unes UIVP (Ulleres Invisibles per a Veure el que és Positiu). Quan mireu algú amb aquestes lents, només veus les moltes coses bones que té. Demaneu als alumnes que mirin el seu company de taula. Oi que és genial? Doncs ara, proposeu que **escriu una llista** amb vuit trets fantàstics d'aquest company (*és molt generós, sempre em deixa el llapis; xuta molt fort!; suma més ràpid que ningú...*).